

en de mensen zeggen dat ik zot ben
maar ze begrijpen het niet jan
ze begrijpen het niet

en de dagen gingen voorbij
ik ging op zoek naar jan
vond hem niet
ging naar huis
lag op mijn bed
staarde naar het plafond
en luisterde naar de muziek

en de rest was leegte
de tijd die verstreek
de noodzaak de ene voet voor de andere te zetten
om ergens te komen

en ik kan niet slapen
want het is te veel
het is te veel voor mij
gij zijt te veel voor mij gij
en als ik in slaap val dan word ik wakker 's nachts
omdat ik denk dat ik de bel hoor en dat gij aan de
deur staat
met uw fiets aan uw zij en uw wangen rood
kan ik bij u blijven vannacht
ja ge kunt bij mij blijven slapen
ik wil altijd bij u slapen
en dan loop ik naar beneden en er staat niemand
alleen de wind die met de bomen speelt
en die vraagt mag ik binnenkomen
en ik zeg kom wind kom binnen
ik ben zo alleen
ik kan best wat lucht gebruiken
en als ik dan toch in slaap val en het is geen nacht-
merrie dan droom ik en mijn droom
mijn droom is jan dat ge op een keer gaat zeggen
bruno neem pen en papier
ik zal leren hoe alles heet in mijn wereld
een wereld die ik ken en gij niet

ik stapel stenen op een muur
ik zie ze eraf vallen
leg er nieuwe op
ze worden zwaarder en zwaarder
de muur stort in
ik kan er mij niet langer achter verbergen
al ben ik nog zo klein
nog zo klein en ik heb de kracht niet om de stenen
weer op te stapelen
kom jan
kom mee helpen
we zullen samen stapelen
we gaan samen een muur bouwen
we zullen altijd samen zijn
en op de radio zingt er iemand
annabel ik ben niets zonder jou
annabel ik ben niets zonder jou
en het is een verrukkelijke zomer een ongelooflijk
warme zonnige zomer iedereen puft
en zegt wat een stralende zomer hebben we maar

ik niet
ik heb het koud
door en door koud
ik ben ziek van verlangen naar jan

jan
als hij fietst
als hij zo snel fietst dat niemand hem kan volgen
jan in zijn rode broek en zijn rode vest en zijn rode
schoenen en zijn rood haar
hij is de vuurtoren van de stad
de vuurtoren van de stad
jan als hij eet en smakkende geluiden maakt
jan en de baard die hij heeft als hij melk dringt
jan die nooit mee gaat zwemmen
ge kunt nie zwemmen
jawel
nie waar
jawel
nie waar ge liegt ge liegt da ge zwart ziet ha ha ha
jan kan nie zwemmen jan kan nie
zwemmen
ik kan wel zwemmen
doe het dan
nee ik wil niet
ziet ge wel dat ge niet kunt smerlapke
alles wat ge zegt zijt ge zelf
jan kan nie zwemmen jan kan nie zwemmen
jan als hij zo kwaad wordt dat ik bang ben dat hij
iemand gaat vermoorden
van waar al die agressie jan
van waar al die haat
de zon schijnt kijk de zon schijnt
jan als hij strips leest op mijn kamer met zijn duim
in zijn mond
jan zonder mama en papa
jan zonder vrienden
ge zijt de enige ge zijt de enige
maar mijn geheim verklap ik u niet
jan zonder huis
jan zonder mij
jan als ze over zijn haar strelen
dan wordt hij zo kwaad zo onwaarschijnlijk kwaad
jan als hij stil is
gij kunt zo stil zijn
waarom jan waarom
ge begrijpt het niet ge begrijpt het niet

ik wil jan
ik wil de jan die naar de sterren kijkt
heel de tijd naar de sterren kijkt
die snurkt als een beer
die zo klein is dat ge hem bijna niet ziet
die niemand heeft en die niemand moet en nie-
mand is
die jan is
mijne jan
mijne vriend mijne beste vriend
en het werd mij te veel
waar zijt ge pa
waar zijt ge als ik u nodig heb

Geliefd
Betreurd
Een Laatste Rustplaats
Onze Geliefde
Hier Rust
Geliefd
Betreurd

Geboren
Gestorven
Geboren
Gestorven

Betreurd

links en rechts
het ene geschoffelde zandpad na het andere
zo gaat dat

en ik werd wakker in het ziekenhuis en mijn moe-
der zat naast mij
en ik moest denken aan vroeger toen ik klein was
en ik was heel ziek
mijn moeder zat toen ook altijd naast mij
voor te kijken of ik nog ademde
elke avond stopte ze mij in bed en nam ze een stoel
en wachtte ze tot ik in slaap viel en
dan lette ze op of ik nog ademde
tot ik weer wakker werd
want mijn zus is ooit gestorven aan wiegendood
en ze heeft zich altijd schuldig gevoeld
ik had er moeten bij zijn zegt ze
ik had er moeten bij zijn
en omdat ik met astma geboren ben was ze bang
ik wil u niet kwijt
ze mogen u niet afpakken
en dan is ze blijven waken
elke dag
tot ik haar zei
het is goed ma ik weet hoe het moet
in en uit en in en uit
zo moeilijk is het niet
en mijn moeder was heel aardig voor mij
ze nam mij mee naar huis
en we brachten een bezoek aan de dolkomische
lachtent en de dolkomische spooktunnel en het
dolkomische hogerad en het dolkomische treintje
en de dolkomische warme worstjes en al het dol-
komische dat de stad te bieden had maar ik
was ziek van verlangen
nog steeds
het ging niet weg
het was te sterk
en nu
ben ik uitgepraat jan
want ik weet
ik kan u niet terug praten